

Bài này viết theo tài liệu 2 cuốn sách nổi tiếng mới đây Ship of fools do Tucker Carson , Fox News và The ruling class How they corrupt America and what we can do about it do Angelo M Codevilla Đại Học Boston

Giai cấp thống lãnh.

Tại sao 53 triệu dân Mỹ bầu cho Donald Trump. Họ biết rất rõ Trump không có kinh nghiệm chính trị, cách ăn nói dân gian không thích hợp với giới thượng lưu tri thức khi tranh cử. Nhưng Trump đi đâu là hàng chục ngàn người tranh chỗ đậu xe từ hôm trước, từ khi tranh cử Tổng Thống cho tới nay tại chức hơn hai năm, không một chính trị gia nào làm được như vậy. Obama hay Hillary đi đâu cũng chỉ mấy trăm dân ủng hộ đón chờ, ấy là phải huy động cả trường học với thầy giáo dẫn đầu.

Tại sao Tổng Thống Pháp Macron sau hai năm nhiệm kỳ lại vô cùng hụn nạn, dân nghèo Pháp chặn đường đốt phá những ngày thứ bảy, kể tới nay là thứ bảy thứ 11, rất tai hại cho an ninh, tai hại cho chế độ. Họ đòi Macron từ chức.

Là vì khi đất nước tao loạn, nước Mỹ và Âu Châu tao loạn từ mấy thập niên nay, người ta quy lỗi cho người uy quyền nhất, giai cấp lãnh đạo. Nhân dân Âu Châu cũng như nhân dân Mỹ bắt buộc phải nghĩ lại, phải thay đổi sâu rộng đường lối, phải thay đổi lãnh đạo tuy các ông chính trị gia tuyên bố không sao đâu mọi sự tốt đẹp. Mấy chục năm nay nhân dân Mỹ và nhân dân Âu Châu không còn tin tưởng vào những chính trị gia cổ truyền tả hay hữu, nối đuôi nhau trị vì Tây Phương, nhưng cai trị giống nhau như hệt. Họ chia chác nhau quyền hành, không bao giờ thực hiện những lời hứa với cử tri khi tranh cử. Tả hay Hữu cầm quyền thay phiên nhau nhưng có những quyền lợi chung, một giai cấp đầy quyền thế và quyền lợi. Dân Pháp mặc gilet vàng chặn xe mọi nơi, ngay ở Đại Lộ Elysees Paris. Họ nói, chính trị gia cha nào cũng thế, tăng giá xăng để chống Thế Giới hâm nóng, lo sợ thế giới tận thế, chúng tôi chỉ lo cuối tháng còn tiền ăn 3 bữa không, nếu không chỉ còn 2.

Xem thế thì biết giai cấp lãnh đạo xa rời nhân dân đến đâu, Thành phố Washington là nơi an nghỉ giai cấp lãnh đạo Mỹ, nơi Chính Phủ và Quốc Hội Mỹ quyết định Ngân Sách hơn 3 ngàn tỷ Mỹ kim về tay ai. Hàng ngàn những ngài lobbyists ráo riết ngày đêm làm việc, tất cả trước kia là Dân Biểu hay Nghị Sĩ về hưu. Beltway vòng đai 495 có những quận giàu nhất thế giới như Potomac. Đảng Dân Chủ làm chủ thành phố nhưng nếu ông Cộng Hòa nào ngả theo thì được chấp nhận. Ví dụ nhiều ông tòa Tối Cao Pháp Viện được Tổng Thống Cộng Hòa chọn mà về sau bầu cho Tả Phái.

Giai cấp lãnh đạo trị vì bên Mỹ và Âu Châu mấy chục năm nay nên tự cho là bất di bất dịch, rất tự mãn. Bất cần nhân dân vì chỉ có hai đảng chính, một số cử tri nhận tiền trợ cấp chính phủ nên phải bầu cho chính phủ. Càng có dân nghèo càng tốt cho chính phủ xá hội chủ nghĩa cả Châu Âu lẫn Mỹ Châu. Đó là lý do chính phủ Xã Hội cả Mỹ và Châu Âu thả giàn cho dân nghèo các nơi trên Thế giới tràn ngập cả Châu Âu và Mỹ Châu,

bất cần tới dân lao động Âu châu và Mỹ sẽ mất việc. Nhân dân bướng bỉnh không nghe lời, pha loãng chúng nó, nhập cảnh nô bộc, lương rẻ mạt, làm vườn, bế em, làm bếp.

Nhưng dân lao động Mỹ và Châu Âu mất công ăn việc làm từ thập niên 80, khi giai cấp lãnh đạo Mỹ và Châu Âu nghe theo giới tài phiệt quốc tế giúp Trung Quốc và Á Châu Đông Âu lãnh phần lắp ráp mọi sản phẩm kỹ nghệ rồi ò ạt xuất khẩu sang Mỹ và Âu Châu

giá rẻ mạt. Chủ nhân Xí Nghiệp Mỹ và Châu Âu lời vô kể vì công nhân những nơi lắp ráp Assembly Line này lương chỉ 1 US dollar một giờ, 1/20 lương công nhân Mỹ và Châu Âu

Thành phố Detroit trước kia công nghiệp trù phú nhất thế giới nay thuộc Rust Belt, vòng đai rỉ sét. Những nhà máy vĩ đại xưa kia trở thành kho chứa hàng nhập cảng Trung Quốc.

công nhân thất nghiệp hàng triệu, cuối tháng lãnh tiền thất nghiệp.

Nước nào, thời nào cũng có một giai cấp lãnh đạo. Nhưng khi giai cấp lãnh đạo bắt cần tới quyền lợi nhân dân, bắt cần tới ý kiến nhân dân thì nước Mỹ và Châu Âu đã có một giai cấp thống trị như nhiều nước nhược tiểu. Chắc chắn nhân dân phải ra tay.

Giai cấp này chỉ 15% dân số Mỹ hay Châu Âu. Họ độc quyền về mọi lý luận xã hội chính trị, mọi triết lý, mục tiêu nhân dân và Chính Phủ, Họ cho phép ai viết gì hay ai nói gì, câu nào phạm úy (politically incorrect) câu nào không. Họ trước kia gần như độc quyền về truyền thông nhưng từ 20 năm nay báo chí họ bị nhân dân cạnh tranh ráo riết như Fox TV và Talk show Radio nên yếu đi. Họ vẫn độc quyền ngành giáo dục từ Tiểu Học đến Đại Học. Vẫn độc quyền về công nghiệp giải trí (Entertainment industry, Hollywood), mạng lưới xã hội và dĩ nhiên Nghiệp Đoàn. Họ là Ruling Class kẻ trị vì, chúng ta 85% nhân dân là Country class. kẻ bị trị. Họ không cai trị, govern chúng ta đâu, họ trị vì , rule.

Đa số là Đảng Dân Chủ hay Xã Hội nhưng một phần Cộng Hòa cũng thuộc giai cấp này. Khác nhau chỉ tương đối về cường độ tả phái, ông Thượng Nghị Sĩ Mc Cain khó mà biết ông trung thành với ai, Cộng Hòa hay Dân Chủ. Tổng Thống Pháp Francois Mitterrand tả phái mà có một Thủ Tướng hữu phái ông Jacques Chirac. Ông Chirac khi làm Tổng Thống cũng có một Thủ tướng tả phái, ông Lionel Jospin. Họ chia chác nhau, cùng một giai cấp, quyền lợi liên kết. Không bao giờ chấp nhận một ngoại cuộc như Trump. Dân Mỹ biết vậy nên bầu cho Trump, không bầu cho ai thuộc Cộng Hòa hay Dân Chủ. Vì dân Mỹ biết nhiệm vụ tổng thống mới không những phải thay đổi chính trị, phải thay đổi văn hóa tây phương già nua lỗi thời từ mấy thập niên. Từ khi Liên Xô sụp đổ, tây phương không sợ Cộng sản nữa, Chủ Nghĩa Mác xít thịnh hành trên cả Mỹ Châu và Âu Châu. Hoa Kỳ từ một nước chậm tiến 200 năm trước trở nên bá chủ thế giới chỉ vì Hiến Pháp Mỹ trọng Tự Do hơn Bình Đẳng , Liberty Freedom over Equality. Nay Tả phái Mỹ và Châu Âu trọng Bình Đẳng hơn nhiều. Tự Do mất mát đi. Chính Phủ đứng trên đầu làm vua làm chúa. Ở dưới là dân dân ai cũng như ai, công dân chính cống hay di dân bất hợp pháp cũng quyền lợi Chính Phủ đối xử như nhau. Khi nhậm quyền ông nào cũng thề thốt tuân Hiến Pháp. Nhưng ông Obama phớt lờ Hiến Pháp 2 năm cuối cùng, cai trị bất cần Luật Pháp hay Quốc Hội. Quan tòa của ông khi nào phán quyết, theo Chính Nghiã tả phái chứ có theo Luật Pháp đâu. Cái gì không bằng lòng các ông bảo vi hiến. Ngay Obama cũng tuyên bố Hiến Pháp Mỹ hạn chế quyền hành Chính Phủ, đáng lẽ phải tăng quyền Chính Phủ. Như Chủ Nghĩa Xã Hội hay sao.?

Nay không còn Chúa như trong Hiến Pháp All men created equal ... by their Creator, đạo đức ở đâu mà ra, từ Chúa chứ có phải từ Chính Phủ đâu. Đạo đức theo định nghĩa Cộng Sản là cái gì lợi cho Đảng. Chúa là Chính Phủ, là Trái đất hâm nóng , là quyền phá thai không ai được đụng tới. Mục đích là phá tan Lịch Sử tây phương, tôn giáo tây phương. Phá tan truyền thống gia đình từ một ngàn năm.

Nhân dân tây phương không chịu như vậy nữa, văn hóa tả phái mang lại nghèo nàn và tham nhũng. Nhà trí thức Pháp Nicolas Bavarez tác giả cuốn Vĩnh biệt nước Pháp Adieu à la France qui s'en va, nói trí thức Pháp đã bán nước Pháp cho Châu Âu mong nước Pháp trừ phú thêm. Nhưng ông nói Châu Âu thất bại. 100 nhà trí thức Pháp kêu gọi nước Pháp lâm nguy, Hồi Giáo chia rẽ Pháp, đe dọa mọi Tự Do . Giai cấp ưu tú Pháp hèn nhát theo lời Yves Mamon.

Nước Ý vừa bầu Tổng Thống và Thủ Tướng mới, Giuseppe Conte cũng không theo đảng nào chưa bao giờ làm chính trị, hữu khuynh. Ông nhấn nhủ với Cộng Đồng Châu Âu, thời các ông bắt nạt chúng tôi ép phải nhận mấy trăm ngàn di dân bất hợp pháp từ Phi Châu, thời đó đã qua rồi.

Nhưng ngoạn mục nhất là Tổng Thống mới Brazil. Jair Bolsanaro, báo chí gọi là Trump miền nhiệt đới. Cũng như Trump, ông đánh bại 13 đối thủ, tuy ông tuyên bố thiên hữu , thẳng thắn tuyên bố cả tả phái hữu phái gây tai hại cho Brazil. Đối thủ ông gồm cựu Tổng Thống Lula Da Silva một cố thụ Chủ Nghĩa Xã Hội và cựu Tổng Thống Dilma Rouseff một nữ du kích Cộng Sản trước kia. Cả hai cùng bị ra tòa vì tham nhũng trong một vụ án tham nhũng công ty quốc doanh dầu hỏa Petrobras liên can tới 150 ông bà chính trị gia nổi tiếng. Chỉ còn Bolsanaro một cựu đại úy một outsider, người ngoại thủy với chính trị cổ truyền như Trump.

Giai cấp thống trị tây phương không muốn ai giàu hơn ai, không muốn ai giỏi hơn ai. Chúng ta Country class tin tưởng vào khả năng mỗi người, merit. Ai làm việc chăm chỉ , thông minh hơn người, hữu hiệu

hơn người thì được đãi ngộ hơn. Trọng vọng hơn từ khi đi học tới khi đi làm. Đó là lý do chính tại sao Nước Mỹ giàu có đến thế, vì nước Mỹ biết dùng người, biết dùng tài năng, talent. Bất cứ tài năng nào cũng được nước Mỹ sử dụng. Từ ông Satya Nadella một chuyên gia đến từ Ấn Độ Microsoft nuôi cho học thêm và mời làm CEO thay thế Steve Balmer. Bill Gates cũng từng làm CEO, Chủ tịch, Kiến trúc phần mềm của Microsoft. Chọn Nadella chỉ vì chi dân Ấn Độ hay Châu Âu có tài mơ màng về tương lai mà dân Mỹ không có. Và Microsoft nay hạ Apple trở thành Công Ty số một thế giới vì Nadella đầu tư vào kỹ thuật iCloud Computing, hơn hẳn mọi công ty khác.

Ông Armand Hammer nhà nghèo phải đi làm thợ mỏ dầu khi 15 tuổi. Ông học lỏm các kỹ sư và trở thành chủ nhân mỏ dầu và tiên phong trong công nghiệp Fracking. Trở thành tỷ phú, nhờ ông mà công nghiệp dầu hỏa Mỹ vượt qua cả Nga lẫn Saudi Arabia.

Giai cấp tả phái lãnh đạo không bằng lòng với những nhân tài như Nadella hay Hammer. Họ giàu quá, John Kerry ứng cử viên Tổng Thống nói đáng lẽ kỹ nghệ dầu hỏa phải quốc hữu hóa như ở Nga hay Trung Quốc. Cái gì có tiền là phải trong tay Nhà Nước. Như Petrobras Brazil. Định nghĩa Chủ Nghĩa Xã Hội là mỗi người đóng góp theo khả năng, hưởng thụ theo yêu cầu. Các ông Nadella hay Hammer yêu cầu là ngày 3 bữa ăn, họ giàu tỷ phú làm chi. Bà Elizabeth Warren và cả Obama lớn tiếng tuyên bố, anh tài giỏi như Bill Gates có phải tự anh làm ra của cải đâu. anh phải nhờ mấy ông thợ làm đường cho xe xí nghiệp anh đi. Và vì thế họ đánh thuế nhà giàu vô tội vạ. Ông Tổng Thống Pháp Hollande đánh thuế nhà giàu 75%. Ông Obama trước khi ra đi, ký Paris Accord sẽ đánh thuế mọi xí nghiệp Mỹ Carbon Tax 100 tỷ dollars mỗi năm, nộp cho các ông Liên Hiệp Quốc, có tiếng là tham nhũng. Thảo nào các nước Xã Hội đều nghèo cả. Tài năng chạy hết, ai mà làm việc làm chi.

Giai cấp thống trị có những ý nghĩ lạ lùng. Dân Âu Châu can tội thực dân các nước chậm tiến, dân Mỹ can tội kỳ thị màu da từ thế kỷ trước. Dân Mỹ và Châu Âu phải có tư tưởng mặc cảm, phải ghét lịch sử Mỹ và Châu Âu. Phải ghét tôn giáo, nhất là Thiên Chúa Giáo. Phải không bao giờ can thiệp vào công việc thế giới, Thế Chiến 2 là lầm lẫn. Obama đi đâu cũng cúi đầu xin lỗi tưởng thế là lấy lòng thế giới. Nhưng ông không biết thế giới này đầy những lưu manh và côn đồ, chúng nhìn thấy yếu kém là chúng làm càn ngay, ông không muốn chiến tranh mà chiến tranh theo ông cả 8 năm.

Giai cấp thống trị vô cùng tự kiêu tự đại. Họ cao thượng hơn chúng ta, hiểu biết hơn chúng ta, quyết định mọi việc cho chúng ta. Quyết định món ăn, bao nhiêu đường mỡ, muối, bao nhiêu transfat, Bà Michelle Obama quyết định bữa ăn trường học phải có đậu phụ, trẻ con ghét nhất, vứt đi hết, sau bữa ăn một núi đậu phụ trong thùng rác nhà trường, cả năm không ông công chức nào dám báo cáo. Chắc bà Michelle cho là phụ huynh ngu quá không biết chọn đồ ăn cho con cháu.

Tại sao họ hơn chúng ta. Vì triết lý họ là triết lý hoàn toàn tình cảm, thế giới họ là thế giới nạn nhân, victimization. Ai cũng là nạn nhân, không ai trách nhiệm cái gì. Kẻ sát nhân là nạn nhân của xã hội mà thôi, không ai phải không ai trái. Phải chia xã hội làm hàng chục thiểu số, bị đa số là đàn ông da trắng bắt nạt. Chỉ có Chính Phủ do họ chỉ huy mới bênh vực được thiểu số. Càng nhiều thiểu số càng hay, chia để mà trị. Như thiểu số mới transgender, đổi giới tính, chia ra hàng chục thứ, transgender cis, trans, binary, agender, cross gender, congruence v.v.. Làm sao dân lao động Mỹ châu Âu không nghĩ là họ bị những ông trí thức coi thường như mề. Transgender phải giải phẫu hàng chục lần Obamacare miễn phí, dân lao động có thấy transgender là gì, trái đất hâm nóng là cái gì mà tăng giá xăng vô tội vạ. Họ mất việc Obama nói những công việc này không bao giờ trở lại, dành cho Trung Quốc. Trump nói tôi sẽ mang công việc về cho các anh. Họ bầu cho Trump. Như một ngón tay chỉ vào mặt giai cấp thống trị. Nhưng giai cấp thống trị có hiểu đâu, có hỏi nhân dân cả đời các anh, bố mẹ các anh bầu cho Dân Chủ. Sao lại thay đổi. Trái lại Giai cấp thống trị đổ lỗi cho gián điệp Nga thay đổi lá phiếu, lại một sự ngông nghênh cuồng dại nữa.

Nhưng Lãnh đạo Tả Phái còn khinh bạc nhân dân hơn nữa. Một số địa phương ra lệnh ai tuyên bố tôi là đàn bà được phép vào nhà vệ sinh các bà các cô. Thống Đốc tiểu bang sợ quá ra lệnh phủ quyết. Mới đây Thượng Viện Tiểu Bang New York biểu quyết tha hồ phá thai, ngay khi sắp đẻ, ai cũng phá thai được

không cần Bác sỹ, đưa trẻ nếu còn sống tha hồ giết. Thống Đốc Cuomo ân hoan ký sắc lệnh này cho Tiểu Bang, cử tọa hoan hô họ nhiệt liệt. Standing ovation.

Như vậy là Đảng Dân Chủ công khai tuyên chiến với 4 tôn giáo chính trên Thế giới. Phá thai là tội nặng với cả 4 tôn giáo, không cần Bác Sỹ là muốn giết cả mẹ lẫn con. Không cần Bác sỹ vì họ biết không Bác sỹ nào chịu giết trẻ con đang khóc oe oe. Coi như họ nói, chúng tôi biết 4 tôn giáo không chấp nhận, nhưng phá thai nay là tôn giáo chúng tôi. Ông Cuomo theo Công Giáo, không biết ông và vợ con còn đi nhà Thờ nữa không, ông phi báng Kinh Thánh của Nhà Thờ ông, coi như theo đạo khác.

Giai cấp thống trị có khủng hay không ? Sau New York, Virginia và Vermont bắt chước. Họ nổi khủng vì họ sợ. Ông Cavanaugh Công Giáo vào Tối Cao Pháp Viện dù bị bôi nhọ trong một chiến dịch bản thủ chưa từng có. Mấy ngày trước đây mấy triệu người Mỹ tuần hành trên các thành phố ủng hộ mạng sống trẻ con trong bụng mẹ, Pro Life . Tính ra mấy triệu trẻ con mất mạng hàng năm.

Giai cấp thống trị không rộng lượng một chút nào, không đồng ý với họ là bị báo chí chế riếu lăng mạ cho tới khi mất việc. Cũng như Cộng Sản, bắt buộc phải “ Tư tưởng đồng nhất” nhưng hữu hiệu hơn Cộng Sản không cần tới nhà tù trại giam mà không ai dám đối lập . Thế giới hâm nóng do Co2 loài người tạo ra là “Sự Thật “ không được cãi, là “ Khoa học” Science cũng như Cộng Sản đấu tranh giai cấp là Khoa Học bất di bất dịch.

Vì thế họ biết là họ mâu thuẫn với Ý Thức Hệ chính họ và họ lúc nào cũng giận dữ cau có không bao giờ tươi cười, như bà Maxine Waters nay là Chủ Tịch Tài chánh Hạ Viện. Không cho ai tranh luận, tranh luận là tức thời mật sát cá nhân. Vì bà và các lãnh tụ Đảng Dân Chủ chống nhà giàu nhưng cư ngụ nơi nhà giàu da trắng. Ban ngày thì tranh cử nơi hang chuột nhưng tối về gated communities nơi nhà cửa tráng lệ có tường bao phủ, có cổng an ninh gác ngày đêm. Lãnh tụ phe tả nào cũng thế, càng xa nhân dân càng tốt, Lãnh tụ Cộng Sản Việt Nam Trung Quốc cũng vậy, con cháu họ có học trường Nhà nước bao giờ đâu, chúng học trường tư như con Obama 50.000 một năm rồi sang Mỹ học Harvard.

Sao họ tự kiêu như vậy ?

Ngay từ chính sách giáo dục. Con cái học trường tư Sidwell Friends con Obama học 50.000 một năm, trường không có bể bơi nhưng có hồ nhân tạo nơi học thuyền buồm. Học sinh toàn là con cái Tổng Thống , Phó Tổng Thống, Nghị Sỹ, Bộ trưởng, tỷ phú Wall Street. Và con cháu các ông lớn Trung Quốc, Việt Nam nên canh gác rất cẩn mật, không thể ai qua được chu vi nhà trường đâu. An ninh có súng hẳn hoi chứ không phải trường học phạm phu tục tử chúng ta, cấm mang súng nên kẻ gian biết, mang súng vào bắn giết vô tội vạ nhiều lần. Khi vào Đại Học vào trường danh tiếng, con cái phạm phu tục tử phải tranh nhau với điểm SAT nhưng con cháu họ có thuộc Giai cấp những Dân Biểu Nghị Sỹ, Truyền Thông, Thương Gia, đều qua khỏi khâu khó nhất là khâu phỏng vấn. Và con họ học Columbia như Obama, Yale Harvard. Bà Elizabeth Warren sắp là Ứng cử viên Tổng Thống, nổi tiếng nước Mỹ vì bà nhận là có máu da đỏ bị da trắng đàn áp, một nạn nhân victim nữa, phải có ưu tiên, có lẽ học không mất tiền. Chỉ vì bà có gò má cao, giống da đỏ.

Các ông Đại Học phải o bế Giai cấp Thống Trị vì họ tăng học phí Tuition Sinh viên vô tội vạ. 5 năm nay Tuition tăng từ 20.000 hay 30.000 lên 50.000 hay 60.000 một năm. Giá cắt cổ. Sinh viên học 4 năm Đại học nợ Đại Học 200.000 trả cả đời. Không một Dân biểu hay Nghị sỹ nào phản kháng. Các ông Cộng Hòa im thin thít. Chủ tịch Đại Học nào cũng có máy bay , du thuyền riêng. Giàu có như mấy ông Wall Street. Họ cùng phe phái nhau. Nhưng rất sợ Trump phanh phui mọi việc nên phải triệt hạ. Một bà Bác sỹ Tâm thần gốc Đại Hàn, trường Yale viết sách Chứng Nhận Trump khủng , có 27 Bác sỹ đồng nghiệp ủng hộ, dám ra điều trần tại Quốc Hội.. Họ không bao giờ khám bệnh cho Trump. Đó là đầu năm 2018 nhưng từ đó im hơi lặng tiếng vì Trump làm được nhiều việc mà Obama không làm được, như kéo được Kim Jong Un Bắc Hàn tay lăm le vũ khí hạt nhân vào hội nghị. Hay là Trump khủng như con cáo.

Họ tự cho là ưu tú Elite vì xuất thân từ Harvard Columbia. Những nơi đó có dạy gì về leadership tài lãnh đạo không. Có dạy gì về nhân dân lao động với lẽ phải thông thường loài người common sense không. Trump lâu lâu lái Excavator chở mấy con theo đi làm cùng thợ thuyền , cũng đào mương, cũng ăn cơm

trưa ngoài bãi với thợ thuyền nên thuộc lòng tâm lý họ như cháo. Trí thức khoa cử học các ông giáo sư suốt đời sách vở như Các Mác, dạy họ khinh bỉ nước Mỹ và nhân dân lao động Mỹ. nước Mỹ từ xưa có trọng vọng khoa cử bao giờ đâu. Trí thức họ xuất thân từ dân gian như Ernest Hemingway, John Steinbeck John Dos Pasos . Eric Hoffer không bao giờ cấp sách tới trường vì mù mắt khi nhỏ tuổi đến 15 tuổi mắt sáng ra vừa làm thợ vừa học Thư viện gần chỗ làm. Nổi tiếng thế giới về cuốn sách The true believer. Trở thành Giáo Sư Đại Học Stanford tuần lễ 2 ngày còn 4 ngày kia tiếp tục công việc phu bến tàu San Francisco. Bill Gates học có 1 năm Đại Học. Steve Jobs của Apple học 3 tháng , học mỗi 1 lớp viết chữ cho đẹp Calligraphy. Hỏi tại sao, các ông nói học Đại Học phí phạm thời giờ.

Nhưng trở trêu thay, Tư Bản giàu nhất thế giới, Silicon Valley và Wall Street là hậu phương lớn mạnh của Chủ Nghĩa Xã Hội. Mỗi khi bầu cử là Obama bay Air Force One tới hai nơi California và New York. Lãnh tiền ủng hộ từ Silicon Valley và Hollywood. Hàng chục triệu, hàng trăm triệu. Wall street cũng hàng trăm triệu.

Silicon Valley mượn nhân viên Ấn Độ hay Á Đông rẻ chỉ một nửa nhân viên Mỹ. Có khi kỹ sư Mỹ huấn luyện cho chuyên viên ngoại quốc trước khi bị thay thế. Apple nhờ Công Ty Đài Loan Foxconn điều hành những nhà máy vĩ đại ở Trung Quốc có nhà máy dài 1 mile, hàng mấy chục ngàn công nhân làm 50 hay 60 tiếng một tuần. chủ bắt làm thứ bảy không được cãi. Có khi bắt làm ca đêm. Lương 1.9 đô la một giờ. Làm 700 động tác một ngày chỉ một động tác mà thôi. Chỉ mấy tháng là phát khùng. Công nhân có khi chiếm nhà máy leo lên lầu đòi nhảy xuống tự tử. Nhà máy treo lưới xung quanh ai nhảy xuống vướng lưới. Không báo chí Mỹ nào buộc tội Apple là bóc lột dân nghèo Trung Quốc tới xương tủy. Apple đã chi rồi. Còn Wall Street thời 8 năm Obama đã bố trí chức vị Bộ trưởng Tài Chánh từ đầu đến cuối. Từ những ông Timothy Geithner, Jack Lew. Ông Lawrence Summers, Jeffrey Immelt trong Hội Đồng Tư Vấn Tài Chánh Kinh Tế. Toàn tài chánh Wall Street. Chưa kể 4 hay 5 ông khác làm Thứ Trưởng. Họ có nhiệm vụ bảo toàn quyền lợi Wall Street, nhưng lấy tiền của dân. Và 8 năm sau, Wall Street giàu gấp bội, dân trung lưu Mỹ nghèo đi 2000 đô la một người. Đây là chưa kể Obama tiêu hơn mọi Tổng Thống khác cộng lại. Trước Obama nợ quốc gia là 10 trillions , sau Obama là 20 trillions, hai mươi ngàn tỷ, thế hệ sau phải trả. Nước Mỹ đã thay đổi văn hóa, thay đổi lãnh đạo 2 lần, rất gây cản mà không đổ máu. Lãnh đạo không thức thời, không nghe dân, phải thay đổi. Dân Mỹ quan tâm đến an ninh cho gia đình, khu xóm, công ăn việc làm, họ không muốn nghe những truyện trời dưới bể, phá thai, trai đất hâm nóng hay thay đổi giới tính. Báo chí có nói bao giờ 3 triệu công ăn việc làm nay đã trở lại. Kể cả 300.000 manufacturing jobs Obama nói không bao giờ trở lại nay đã trở lại. Dân đen dân Mỹ trước thất nghiệp đến 15%, nay chỉ còn tới 7%. Cộng Hòa và Dân Chủ vừa ký kết một Luật Trump đã ký, những người tội nhẹ ra khỏi tù ngay, Xí Nghiệp đón tại cổng nhà tù đi làm ngay, trước kia ra tù không có việc. Tăng trưởng kinh tế Mỹ GDP vượt mức, năm ngoài 3.5% năm nay 3.2%. Obama và Giải Nobel Paul Krugman nói tăng trưởng 3% là Trump hứa láo khi tranh cử.

Giai cấp lãnh đạo không nghe lời dân thì họ kiếm người thay thế, dù giai cấp lãnh đạo mạnh thế nào chẳng nữa..

Năm 1814 nước Mỹ sau khi dành được độc lập, giới lãnh đạo thụ hưởng, yếu kém đi, lơ là binh bị. Anh Quốc lúc đó hạ được Nã Phá luân , Lục Quân và Hải Quân mạnh nhất thế giới biết rõ như vậy nên tập trung hạm đội từ Bermuda ngược dòng Potomac đến bao vây Washington, sau khi đánh tan tác lực lượng bộ binh Hoa Kỳ. Chiếm đốt Washington, Tổng Thống Mỹ Madison chỉ kịp chạy thoát. Đại quân Anh kéo xuống phía Nam năm 1815, dự tính chia nhau với Pháp, Florida và Louisiana.

Andrew Jackson, cầm đầu một nhóm dân quân đánh bại đại quân Anh Quốc tại New Orleans. Giới thượng lưu Washington không bao giờ chấp nhận một phàm phu tục tử như Jackson, ra đời trong một nhà chòi log cabin, bố mẹ nghèo mạt vận, ăn nói dân gian lỗ mãng còn hơn Trump bây giờ. Dĩ nhiên là uy tín lên như điều sau khi thắng quân Anh, Jackson ứng cử Tổng Thống. Một cuộc tranh cử vô cùng ác liệt và bẩn thỉu. họ gọi Jackson là con con đĩm, whore's son, Jackson phản pháo ngay gọi đối thủ John

Quincy Adams là Ma Cô , Pimp. John Quincy Adams đương kim Tổng Thống, là con “vua”, cựu Tổng Thống John Adams. Jackson thắng tuy kẻ thù ăn gian nhờ quốc hội bắt Jackson tranh cử hai lần. Ngồi vào dinh Tổng Thống nhưng suốt ngày bị thương lưu bôi nhọ, họ nói xấu bà vợ đến nỗi bà ấy giận quá bỏ dinh Tổng Thống về quê và chết trong buồn bã. Nhưng Jackson làm cho được nhiệm vụ hứa với nhân dân, tổ chức lại dân quân không kẻ thù nào dám lai vãng nữa.

Đầu thế kỷ 19 khi nước Mỹ giải quyết xong nội chiến, di dân Âu Châu kéo sang. Các ông đạo Quakers sau khi khơi mào Cách Mạng Kỹ Nghệ đầu tiên ở Anh vùng Newcastle, sang Mỹ miền Pennsylvania cùng nhóm dân nghèo vùng Scotland với tinh thần tự do bất khuất. John D Rockefeller mẹ scottish, Andrew Carnegie cũng Scottish sang Mỹ đi làm từ khi 12 tuổi. Cả hai nghèo mặt thời thơ ấu, khi trưởng thành tiếp tục Cách Mạng kỹ Nghệ tại Hoa Kỳ nhưng phạm vi hơn Anh Quốc gấp bội vì Hoa Kỳ có đủ thứ Tự Do, quan trọng nhất là Tự Do Kinh Doanh Anh Quốc không có . Carnegie trở nên vua thép và hỏa xa. Rockefeller vua dầu hỏa, thị trường hai ông là thế giới chứ không phải chỉ Mỹ. John Pierpont Morgan vua hệ thống Ngân Hàng Hỏa xa và Hệ thống điện. Và ba ông thay đổi hẳn bộ mặt Tây Phương. Phải kể thêm Louis Pasteur thay đổi Y Tế Tây Phương không bao giờ bị dịch như dịch hạch dịch tả. Tây phương quá mạnh bắt đầu lấn áp các thầy cũ Hồi Giáo và Trung Quốc, hoạn nạn sau này.

Nhưng Tư Bản Mỹ quá mạnh nên trở nên vô cùng tự kiêu và lộng hành. Bóp nghẹt mọi cạnh tranh, phá giá làm xập tiệm mọi xí nghiệp nhỏ, dùng tay sai đàn áp công nhân. Họ cũng chơi nhau những đòn sát ván. Nhưng bất thành linh đoàn kết vì một địch thủ đáng sợ đứng lên phản kháng. Thống Đốc New York, Theodore Roosevelt người hùng trong chiến tranh Mỹ Tây Ban Nha, uy danh khắp nước. Nhưng Tư Bản Mỹ mua được Tổng Thống Mc Kinley. Ép Tổng Thống và Đảng Cộng Hòa phải cho Theodore Roosevelt vào chức vụ Phó Tổng Thống, với chức vụ đó Theodore Roosevelt không có quyền hành gì, không được tuyên bố gì, nhiệm vụ chỉ đưa đám ma. Nhưng ông trời thương nước Mỹ , Tổng Thống bị một kẻ khủng ám sát, Theodore Roosevelt lên Tổng Thống, đập nát Tư Bản độc quyền Monopoly. Luật Sherman Act lôi các ông ra tòa, Cơ Nghiệp các ông Rockefeller và Carnegie chia ra mấy chục mảnh. Nhưng chỗ cho hàng trăm kinh doanh nhỏ mọc lên như Henry Ford.

Nước Mỹ bao giờ cũng thế, Dân Chủ Tự Do vào DNA nhân dân từ 300 năm nay. Lấy Tự Do của họ là họ đòi lại . Lấy Hiến Pháp của họ là họ đòi lại. Thăng trầm nguy hiểm hoạn nạn từ khi lập quốc. Bao giờ cũng tìm được lãnh đạo dẫn họ thoát hiểm.